

РЕШЕНИЕ № 8452 ОТ 22.05.2023 Г. ПО ГР. Д. № 61189/2022 Г. НА СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

ECLI:BG:RC111:2023:20220161189.001

РЕШЕНИЕ

№ 8452 гр. С., 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 2022110161189 по описа за 2022 година

Производството е по реда на **чл. 124 и сл. ГПК**.

Образувано е по искова молба, подадена от В. М. Н., чрез адв. М., срещу "КРЕДИСИМО" ЕАД и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, с която са предявени обективно кумулативно и пасивно субективно съединени установителни искиове, както следва:

с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД** вр. чл. 11, ал. 1, т. 9-11 вр. чл. 19, ал. 4

ЗПК вр. **чл. 22 ЗПК** за прогласяване за нищожен на Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., сключен между В. М. Н. и "КРЕДИСИМО" ЕАД, поради противоречие на закона;

с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 2, евентуално предл. 3 ЗЗД** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. **чл. 143 и чл. 146 ЗЗП** за прогласяване нищожност на клаузата на чл. 4.1 от Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., сключен между В. М. Н. и "КРЕДИСИМО" ЕАД, поради заобикаляне на закона, евентуално накърняване на добрите нрави;

с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 2, евентуално предл. 3 ЗЗД** вр. чл. 19, ал. 4

ЗПК вр. **чл. 143 ЗЗП** за прогласяване за нищожен на договор за предоставяне на поръчителство от 13.04.2022 г., сключен между В. М. Н. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, поради заобикаляне на закона, евентуално накърняване на добрите нрави.

Ищецът В. М. Н. извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че на 13.04.2022 г. сключил с "КРЕДИСИМО" ЕАД договор за потребителски кредит за сума в размер на 2000 лева, при лихвен процент от 39, 54% и годишен процент на разходите от 47, 55%. Поддържа, че на основание чл. 4.1 от процесния договор за кредит и с цел да бъде обезпечен, В. М. Н. сключва договор за поръчителство с дружеството "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, по силата на който следвало да заплати възнаграждение в размер на 1804, 05 лв. Твърди, че договорът за потребителски кредит, а в условията на евентуалност клаузата на **чл. 4.1**, са нищожни на основание **чл. 26, ал. 1 ЗЗД** вр. **чл. 22 ЗПК** вр. чл. 11 и, ал. 19, ал. 4 ЗПК, за което излага подробни съображения. На следващо място, поддържа, че и договорът за поръчителство, сключен с "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, е нищожен на основание **чл. 26, ал. 1 ЗЗД** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** и **чл. 143 ЗЗП**, тъй като е налице явна нееквивалентност между предоставената услуга и уговорената цена, с което се нарушавал принципът на добросъвестност и справедливост, а освен това било налице нарушаване на нормативно установения размер на ГПР и заобикаляне на закона. Ето защо моли съда да уважи предявените искиове, като приеме, че договорът за кредит, евентуално клаузата на чл. 4.1 са нищожни на посочените основания, като прогласи за нищожен и договора за поръчителство. Претендира разноски.

Източник: Правно-информационни системи "Сиела"

10/08/2023 г.

В срока по **чл. 131 ГПК** ответникът "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, чрез юрк. М. -, е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по подробно изложени съображения. Признава, че между ищеца и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД бил сключен договор за предоставяне на поръчителство от 13.04.2022 г., по силата на който "АЙ ТРЪСТ" ЕООД се задължило да поеме солидарно с ищеца дълга му към "КРЕДИСИМО" ЕАД съгласно договора за потребителски кредит. Възразява изцяло срещу твърденията на ищеца, че процесните договор за кредит и договор за предоставяне на поръчителство са нищожни на посочените основания. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

В срока по **чл. 131 ГПК** ответникът "КРЕДИСИМО" ЕАД, чрез юрк. Б., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по подробно изложени съображения. Признава, че между ищеца и "КРЕДИСИМО" ЕАД бил сключен договор за потребителски кредит от 13.04.2022 г. за сумата от 2198 лв. при ГЛП 39, 54% и ГПР в размер на 47, 55%, който следвало да бъде върнат от ищеца на 18 месечни вноски. Възразява изцяло срещу твърденията на ищеца, че процесния договор за кредит, респ. клаузата на чл. 4.1 от същия, са нищожни на посочените основания. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба "КРЕДИСИМО" ЕАД, чрез юрк. Б., предявява срещу В. М. Н. насрещен иск с правно основание **чл. 23 ЗПК** за заплащане на сумата в размер на 1526 лв., представляваща част от чистата стойност на кредита - дължима и непогасена главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба - 22.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата. Поддържа, че на 13.04.2022 г. ищецът сключил с "КРЕДИСИМО" ЕАД договор за кредит за сумата в размер на 2198 лв., която следвало да бъде върната на месечни вноски до 20.10.2023 г. Признава, че до датата на подаване на насрещната искова молба ищецът погасил по договора сума в общ размер на 672 лв. Ето защо моли съда, на основание **чл. 23 ЗПК**, да уважи предявения иск, в случай че съдът уважи иска на ищеца за прогласяване за нищожен процесния Договор за кредит №

*****/13.04.2022 г. Претендира разноски. С молба от 23.01.2023 г. ответникът "КРЕДИСИМО" ЕАД, чрез процесуалния му представител, моли съда да спре производството по делото до постановяване на решение по дело № С-714/2022 г. по описа на СЕС, образувано по преюдициално запитване по гр. д. № 24262/2022 г. по описа на СРС, ГО, 27 състав, образувано по искова молба на С. Р. Г. срещу "ПРОФИ КРЕДИТ БЪЛГАРИЯ" ЕООД.

В срока по **чл. 131 ГПК** ответникът по насрещните искове В. М. Н., чрез адв. М., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения насрещен иск по основание и размер. Релевира възражение за прихващане със заплатената от В. Н. по договора за кредит сума в размер на 672 лв. Моли съда да отхвърли предявения насрещен иск. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на **чл. 235, ал. 2 ГПК**, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, че на 13.04.2022 г. между В. М. Н., в качеството ѝ на кредитополучател, и "КРЕДИСИМО" ЕАД, в качеството му на кредитодател, бил сключен договор за потребителски кредит № ***** , по силата на който "КРЕДИСИМО" ЕАД предоставило на В. М. Н. сумата в размер на 2198 лв., от които 2000 лв. размер на кредита и 198 лв. размер на застрахователна премия, които ищцата се задължила да върне на 18 месечни вноски, заедно с възнаградителна лихва при фиксиран годишен лихвен процент в размер 39, 54%, годишен процент на разходите от 47, 55%, както и при евентуално договорено обезпечение - поръчител или банкова гаранция. Безспорно е, че В. М. Н. е усвоила изцяло заемната сума.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от договора, в случай че страните са договорили обезпечение, кредитополучателят следва, в зависимост от посочения в заявлението вид на обезпечението: (i) да предостави на "КРЕДИСИМО" ЕАД банкова гаранция съгласно общите условия в срок до 10 дни от

подаване на заявлението; или (ii) да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от "КРЕДИСИМО" ЕАД юридическо лице ("Поръчител") в срок до 48 часа от подаване на заявлението. Срокът за одобрение на заявлението на кредитополучателя в хипотезата по предходното изречение е 24 часа от предоставяне на обезпечението, като към отношенията между страните по настоящия договор се прилагат съответните разпоредби на Общите условия относно обезпечението.

В случай че в посочения в, ал. 1, изр. 1 срок кредитополучателят на предостави съответното обезпечение на кредита, ще се счита, че заявлението не е одобрено от

"КРЕДИСИМО" ЕАД, съответно този договор не поражда действие между страните (чл. 4, ал. 2).

Съгласно чл. 4, ал. 3 от договора, в случай че кредитополучателят е заявил кредит без обезпечение, срокът за одобрение на заявлението е 14 дни от подаването му. Ако в същия срок липсва одобряване на заявлението, договорът не поражда действие.

Видно от инкорпорирания в Приложение № 1 погасителен план, в последния е предвидено връщане на кредита на 18 месечни вноски, всяка от които включваща главница и лихва.

Не се спори, а се установява и от представените по делото договор за предоставяне на поръчителство от 13.04.2022 г., ведно с Приложение № 1 към него, че между В. М. Н. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД е бил сключен договор за предоставяне на поръчителство, по силата на който поръчителят се задължил да сключи договор за поръчителство с "Кредисимо" ЕАД, въз основа на който да отговаря пред последното солидарно с потребителя за изпълнението на всички задължения на потребителя, възникнали съгласно договора за потребителски кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията на потребителя по договора за потребителски кредит, срещу възнаграждение в размер и при условия съгласно

Приложение № 1, а именно - 1804, 05 лв., платимо на 18 месечни вноски, което възнаграждение е дължимо на датата на падежа на съответното плащане по кредита съгласно погасителния план.

От заключението на изслушаната и приета по делото съдебно - счетоводна експертиза, което при преценката му по реда на **чл. 202 ГПК** следва да бъде кредитирано, се установява, че: на 13.04.2022 г. В. М. Н. е усвоила по банков път сумата в размер на 815, 97 лв., като разликата между отпуснатия кредит от 2198 лв. и усвоената по банков път сума е в размер на 1382, 03 лв., от които със 180 лв. е заплатена застрахователната премия от "Кредисимо" ЕАД от името и за сметка на кредитополучателя по сметка на застрахователя, а с остатъка от 1184, 03 лв. е погасено задължение на В. М. Н. по друг договор за потребителски кредит № *****/29.11.2021 г. със страни "Кредисимо" ЕАД, в качеството му на кредитодател, и В. М. Н., в качеството ѝ на кредитополучател; в изпълнение на задълженията си В. М. Н. е извършила общо три плащания на обща стойност от 672 лв.; вземайки предвид размера на отпуснатия кредит за срок от 18 месеца и размерът на общата дължима сума за изплащане по кредита с включено възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство (4769, 81 лв.), годишният процент на разходите в този случай е в размер на 78 %.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По първоначално предявените от В. М. Н. срещу "КРЕДИСИМО" ЕАД и "АЙ

ТРЪСТ" ЕООД икове с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД** вр. **чл. 11, ал. 1, т. 9-11** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. **чл. 22 ЗПК** и **чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЗД** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. **чл. 143 ЗЗП** съдът приема следното:

За да бъдат уважени предявените икове в тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно обстоятелствата, от които произтича, че договорът за потребителски кредит и договорът за предоставяне на поръчителство са нищожни на заявените правни основания.

Въз основа на събраните писмени доказателства по делото настоящият съдебен състав приема, че между "Кредисимо" ЕАД и В. М. Н. е бил сключен договор за потребителски кредит от разстояние, по силата на който "Кредисимо" ЕАД предоставило на ответника-кредитополучател

потребителски кредит в размер на сумата от 2198 лв. за срок от 18 месеца.

Установява се също така, че между В. М. Н. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД е бил сключен договор за предоставяне на поръчителство, по силата на който поръчителят се задължил да сключи договор за поръчителство с "Кредисимо" ЕАД, въз основа на който да отговаря пред последното солидарно с потребителя за изпълнението на всички задължения на В. Н., възникнали съгласно договора за потребителски кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията на потребителя по договора за потребителски кредит, срещу възнаграждение в размер и при условия съгласно Приложение № 1, а именно - 1804, 05 лв., платимо на 18 месечни вноски, което възнаграждение е дължимо на датата на падежа на съответното плащане по кредита съгласно погасителния план.

Сключеният между В. М. Н. и "Кредисимо" ЕАД договор е потребителски, поради което намира своята правна регламентация в **Закона за потребителския кредит (ЗПК)**, като според легалната дефиниция, дадена в разпоредбата на **чл. 9 ЗПК**, въз основа на договора за потребителски кредит кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне.

С оглед изложеното, преценката относно действителността на процесните договор за потребителски кредит и договор за предоставяне на поръчителство следва да се извърши както в съответствие с общите правила на **ЗЗД**, така и с нормите на приложимия **ЗПК**, при действието на който са сключени договорите. Автономията на волята на страните да определят свободно съдържанието на договора (източник в частност на претендираните от заявителя вземания), в т.ч. да уговорят такси и неустойки, е ограничена от разпоредбата на **чл. 9 ЗЗД** в две посоки: съдържанието на договора не може да противоречи на повелителни норми на закона, а в равна степен и на добрите нрави, което ограничение се отнася както до гражданските сделки, така и за търговските сделки (**чл. 288 ТЗ**) - виж и задължителните за съдилищата разяснения, дадени с т. 3 от Тълкувателно решение № 1/2009 г. на ВКС по тълк.дело № 1/2009 г., ОСТК. В случая и от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не може да се приеме, че процесните договорни съглашения отговарят изцяло на изискванията, съдържащи се в глава III ("Договор за потребителски кредит. Форма и съдържание"), **чл. 9 - чл. 11 ЗПК**.

Договорът за кредит е сключен при спазване нормата на **чл. 10, ал. 1 ЗПК**, при съобразяване на обстоятелството, че преди отпускане на кредита страните са използвали средства за комуникация от разстояние, поради което възникналото между тях правоотношение представлява договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние по смисъла на **чл. 6 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР)**.

По силата на **чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК** договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

Съгласно **чл. 19, ал. 1 ЗПК** годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В приложение № 1 към процесния договор за потребителски кредит е посочен процент на ГПР 47, 55%, т. е. формално е изпълнено изискването на **чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК**. Този размер не надвишава максималния по **чл. 19, ал. 4 ЗПК**. Този размер обаче не отразява действителният такъв,

тъй като не включва част от разходите за кредита, а именно възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство, сключен от потребителя с "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, което се включва в общите разходи по кредита по смисъла на **§ 1, т. 1 от ДР на ЗПК**.

По силата на **§ 1, т. 1 от ДР на ЗПК** "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси.

Възнаграждението в полза на поръчителя е разход, свързан с предмета на договора за потребителски кредит, доколкото касае обезпечение на вземанията по договора.

От служебно извършена справка в Търговския регистър се установява, че "Кредисимо" ЕАД е едноличен собственик на капитала на "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, като двете дружества са с един адрес на управление. В същото време, съгласно чл. 8, ал. 5 от договора за предоставяне на поръчителство, "Кредисимо" ЕАД е овластено да приема вместо поръчителя възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство. Тази свързаност обуславя извод, че разходът за възнаграждение в полза на поръчителя е известен на заемодателя, което се потвърждава и от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства.

От клаузите в договора за потребителски кредит - чл. 4, ал. 1-3 е видно, че ако поръчителят е заявил обезпечение чрез поръчителство с одобрено от заемодателя "Кредисимо" юридическо лице-поръчител, то заявлението му за сключване на договора за кредит се разглежда в рамките на 48 часа от подаване на заявлението, като срокът за одобрение на заявлението за отпускане на кредит в този случай е 24 часа. При непосочване обаче на посоченото обезпечение, заявлението на лицето, кандидатстващо за кредит, се разглежда в 14-дневен срок от подаването му. Предвид обстоятелството, че се касае за отпускане на т. нар. "бързи кредити", при които потребителят разчита да получи заявената сума в кратък срок, то разликата от почти две седмици в срока на одобрение за кредит на практика превръща сключването на договора за предоставяне на поръчителство в задължително условие за получаването на кредита. Горното съставлява и неравноправно третиране на потребителите с оглед срока на разглеждане на заявлението в полза на тези, които са посочили, че ще обезпечат вземането с поръчителство на юридическо лице поръчител, което освен това и следва да е одобрено от кредитодателя. От анализа на клаузите относно обезпечението на кредита следва, че потребителят, за да ускори разглеждане на заявлението си за кредит на парична сума, от която се нуждае, следва да сключи "договор за предоставяне на поръчителство" с посочено от кредитора юридическо лице - поръчител. Гореизложеното води и до извода, че в конкретния случай договорът за поръчителство има за цел да обезщети кредитора за вредите от възможна фактическа неплатежоспособност на длъжника, което влиза в противоречие с предвиденото в **чл. 16 ЗПК** изискване към доставчика на финансова услуга да оцени сам платежоспособността на потребителя и да предложи цена за ползването на заетите средства, съответна на получените гаранции.

Въпреки, че всеки един от представените договори - този за кредит и този за предоставяне на поръчителство, формално представляват самостоятелни договори, двата договора следва да се разглеждат като едно цяло. Тази обвързаност се установява от уговорката за приоритетно разглеждане на искането за предоставяне на кредит при сключване на договор за поръчителство на кредитополучателя с одобрено от кредитодателя юридическо лице-поръчител, сключването на договора за поръчителство в същия ден, в който е сключен договорът за кредит, както и с изричната уговорка за приоритетно изплащане на възнаграждението по поръчителството пред това по основното задължение по кредита, изрично посочено в чл. 8, ал. 5 от Договор за предоставяне на

поръчителство. С оглед изложеното съдът намира, че разходът за възнаграждение на поръчителя за обезпечаване вземанията на "Кредисимо" ЕАД по процесния договор за потребителски кредит, отговаря на поставените от **ЗПК** изисквания, за да се включи в общия разход по кредита (така **Решение № 264616 от 09.07.2021 г. по в.гр. д. № 9991/2020 г.** по описа на СГС и др.).

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза по делото се установи, че реалният ГПР, при вариант на изчисление, при който в ГПР се включат и разходите за възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство, размерът на ГПР възлиза на 78%.

При това положение и въз основа на съвкупната преценка на всяка от уговорките СРС счита, че макар формално процесният договор за потребителски кредит да покрива изискуеми реквизити по **чл. 11, ал. 1 ЗПК**, вписаните параметри не кореспондират на изискуемото съдържание по т. 10 - годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя. Тази част от сделката е особено съществена за интересите на потребителите, тъй като целта на уредбата на годишния процент на разходите по кредита е чрез императивни норми да се уеднакви изчисляването и посочването му в договора и това да служи за сравнение на кредитните продукти, да ориентира икономическия избор на потребителя и да му позволи да прецени обхвата на поетите от него задължения. Затова и неяснотите, вътрешното противоречие или подвеждащото оповестяване на това изискуемо съдържание законодателят урежда като порок от толкова висока степен, че изключва валидността на договарянето - **чл. 22 ЗПК**. В този смисъл като не е оповестил действителен ГПР в договора за кредит кредитодателят е нарушил изискванията на закона и не може да се ползва от уговорената сделка, което обосновава извод за недействителност на договора за кредит на основание **чл. 22 от ЗПК**, поради неспазването на изискванията на **чл. 11, т. 10 и 11 от ЗПК**. В тази хипотеза потребителят следва да върне само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва и или други разходи по кредита, съгласно разпоредбата на **чл. 23 ЗПК** (в този смисъл са **Решение № 261440 от 04.03.2021 г. по в.гр. д. № 13336/2019 г.** по описа на СГС, II-A въззивен състав, **Решение № 24 от 10.01.2022 г. по в.гр. д. № 7108/2021 г.** по описа на СГС, III-B въззивен състав и др.). Следва да се отбележи, че договорът, сключен между потребителя и "Кредисимо" ЕАД, и договорът, сключен между потребителя и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, се намират във взаимовръзка помежду си и като система от правоотношения между страните, поради което последиците от прогласяване недействителността на договора за потребителски кредит неминуемо рефлексират и по отношение на договора за предоставяне на поръчителство, поради естеството на правоотношенията (така **Решение № 264616 от 09.07.2021 г. по в.гр. д. № 9991/2020 г.** по описа на СГС и др.). Ето защо следва да се приеме, че и договора за предоставяне на поръчителство е недействителен.

Предвид гореизложеното, предявените от В. М. Н. срещу "КРЕДИСИМО" ЕАД и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД икове с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД** вр. **чл. 11, ал. 1, т.**

9-11 вр. чл. 19, ал. 4 ЗПК вр. **чл. 22 ЗПК** и **чл. 26, ал. 1**, предл. 2 вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. **чл. 143 ЗЗП** са основателни и следва да бъдат уважени.

С оглед уважаването на главните икове, съдът намира, че не се е сбъднало процесуалното условие за разглеждане на предявените в условията на евентуалност икове с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 2, евентуално предл. 3 ЗЗД** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. **чл. 143** и **чл. 146 ЗЗП** за прогласяване нищожност на клаузата на чл. 4.1 от Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., сключен между В. М. Н. и "КРЕДИСИМО" ЕАД, поради заобикаляне на закона, евентуално накърняване на добрите нрави, поради което не дължи произнасяне по тях.

По предявения от "КРЕДИСИМО" ЕАД срещу В. М. Н. насрещен осъдителен иск с правно основание **чл. 23 ЗПК** съдът приема следното:

Основателната на предявения насрещен иск е обусловена от установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца "КРЕДИСИМО" ЕАД на следните правопораждащи факти: 1) наличие на сключен между страните по делото договор за потребителски кредит със соченото съдържание; 2) усвояване на сумата от страна на ответника съгласно условията на

договора. При установяване горните предпоставки, в тежест на ответника е да докаже, че е платил.

В частност несъмнено се установява по делото, че на 13.04.2022 г. между В. М. Н., в качеството ѝ на кредитополучател, и "КРЕДИСИМО" ЕАД, в качеството му на кредитодател, бил сключен договор за потребителски кредит № *****, по силата на който "КРЕДИСИМО" ЕАД предоставило на В. М. Н. сумата в размер на 2198 лв., от които 2000 лв. размер на кредита и 198 лв. размер на застрахователна премия, които ищцата се задължила да върне на 18 месечни вноски, заедно с възнаградителна лихва при фиксиран годишен лихвен процент в размер 39, 54%, годишен процент на разходите от 47, 55%, както и при евентуално договорено обезпечение - поръчител или банкова гаранция.

Регламентацията на договора за потребителски кредит се съдържа в **чл. 9 ЗПК**, като съгласно **чл. 10, ал. 1 ЗПК** договорът се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12, в два екземпляра - по един за всяка от страните по договора. Дефиниция на понятието "траен носител" се съдържа в **§ 1, т. 10 от ДР на ЗПК** - това е всеки носител, даващ възможност на потребителя да съхранява адресирана до него информация по начин, който позволява лесното ѝ използване за период от време, съответстващ на целите, за които е предназначена информацията, и който позволява непромененото възпроизвеждане на съхранената информация.

По силата на **чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК** договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

Съгласно **чл. 19, ал. 1 ЗПК** годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

В приложение № 1 към процесния договор за потребителски кредит е посочен процент на ГПР 47, 55%, т. е. формално е изпълнено изискването на **чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК**. Този размер не надвишава максималния по **чл. 19, ал. 4 ЗПК**. Този размер обаче не отразява действителният такъв, тъй като не включва част от разходите за кредита, а именно възнаградението по договора за предоставяне на поръчителство, сключен от потребителя с "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, което се включва в общите разходи по кредита по смисъла на **§ 1, т. 1 от ДР на ЗПК**.

Както се изясни, въз основа на съвкупната преценка на всяка от уговорките СРС приема, че макар формално процесният договор за потребителски кредит да покрива изискуеми реквизити по **чл. 11, ал. 1 ЗПК**, вписаните параметри не кореспондират на изискуемото съдържание по т. 10 - годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя. Тази част от сделката е особено съществена за интересите на потребителите, тъй като целта на уредбата на годишния процент на разходите по кредита е чрез императивни норми да се уеднакви изчисляването и посочването му в договора и това да служи за сравнение на кредитните продукти, да ориентира икономическия избор на потребителя и да му позволи да прецени обхвата на поетите от него задължения. Затова и неяснотите, вътрешното противоречие или подвеждащото оповестяване на това изискуемо съдържание законодателят урежда като порок от толкова висока степен, че изключва валидността на договарянето - **чл. 22 ЗПК**. В този смисъл като не е оповестил действителен ГПР в договора за кредит кредитодателят е нарушил изискванията на закона и не може да се ползва от уговорената сделка, което обосновава извод за недействителност на договора за кредит на основание **чл. 22 от ЗПК**, поради неспазването на изискванията на **чл. 11, т. 10 и 11 от ЗПК**. В тази хипотеза потребителят следва да върне само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва и или други

разходи по кредита, съгласно разпоредбата на **чл. 23 ЗПК** (в този смисъл са **Решение № 261440 от 04.03.2021 г. по в.гр. д. № 13336/2019 г.** по описа на СГС, II-А въззивен състав, **Решение № 24 от 10.01.2022 г. по в.гр. д. № 7108/2021 г.** по описа на СГС, III-Б въззивен състав и др.).

Следователно и предвид обстоятелството, че по процесния договор за потребителски кредит В. М. Н. е извършила общо три плащания на обща стойност от 672 лв. (в този смисъл е и заключението на вещото лице по изслушаната и приета по делото съдебно - счетоводна експертиза), то следва да се приеме, че ищецът по насрещния иск "КРЕДИСИМО" ЕАД се легитимира като кредитор на вземане в размер на 1526 лв., представляваща част от чистата стойност на кредита - дължима и непогасена главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба - 22.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата (в този смисъл са **Решение № 2074 от 28.07.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 12526/2021 г.**; **Решение № 24 от 10.01.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 7108/2021 г.**; **Решение № 261440 от 04.03.2021 г. по в.гр. д. № 13336/2019 г.** по описа на СГС и др.).

Предвид гореизложеното искът за сумата в размер на 1526 лв., представляваща част от чистата стойност на кредита - дължима и непогасена главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба - 22.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, следва да бъде уважен изцяло.

Неоснователно е искането на ответника по насрещния иск, формулирано в отговора на насрещната искова молба от 28.02.2023 г., за разсрочване на изпълнението по реда на **чл. 241 ГПК**, тъй като не са представени никакви доказателства в подкрепа на същото, поради което следва да бъде оставено без уважение.

По разноските:

При този изход от спора право на разноски има както В. М. Н., така и "КРЕДИСИМО" ЕАД. На основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** в полза на ищеца по първоначално предявените искове следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса, която възлиза в общ размер на 190, 79 лв. и за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 400 лв., т.е. общо 590, 79 лв. От посочените 190, 79 лв. внесената по предявения иск срещу "КРЕДИСИМО"

ЕАД държавна такса възлиза в размер на 118, 63 лв., а внесената по предявения иск срещу "АЙ ТРЪСТ" ЕООД държавна такса възлиза в размер на 72, 16 лв. Ето защо "КРЕДИСИМО" ЕАД следва да заплати на В. М. Н. разноски в общ размер на 318, 63 лв. (118, 63 лв. държавна такса + ½ от 400 лв. - депозит за ССч Е), а "АЙ ТРЪСТ" ЕООД следва да заплати сумата в размер на 272, 16 лв. (72, 16 лв. държавна такса + ½ от 400 лв. - депозит за ССч Е).

На основание **чл. 38, ал. 2 ЗАдв.** ответникът "КРЕДИСИМО" ЕАД следва да заплати на адв. М. М. адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред СРС по първоначално предявения иск, което съдът определя в размер на претендираните от адвоката 715, 20 лв. с вкл. ДДС.

На основание **чл. 38, ал. 2 ЗАдв.** ответникът "АЙ ТРЪСТ" ЕООД следва да заплати на адв. М. М. адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред СРС по първоначално предявения иск, което съдът определя в размер на претендираните от адвоката 576 лв. с вкл. ДДС.

На ответника по първоначално предявения иск "АЙ ТРЪСТ" ЕООД не следва да се присъждат разноски, тъй като искът спрямо посоченото дружество е уважен изцяло.

На основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** в полза на ищеца по насрещния иск "КРЕДИСИМО" ЕАД следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 61, 04 лв., както и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв., т.е. общо 161, 04 лв.

На ответника по насрещния иск В. М. Н. не следва да се присъждат разноски, тъй като искът спрямо нея е уважен изцяло.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН Договор за потребителски кредит № ***** от

13.04.2022 г., сключен между В. М. Н. и "КРЕДИСИМО" ЕАД, по предявения от В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, срещу "КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", иск с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 1 ЗЗД** вр. **чл. 11, ал. 1, т. 9-11** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. **чл. 22 ЗПК**.

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН Договор за предоставяне на поръчителство от

13.04.2022 г., сключен между В. М. Н. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, по предявения от В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, срещу "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", иск с правно основание **чл. 26, ал. 1, предл. 2 ЗЗД** вр. **чл. 19, ал. 4 ЗПК** вр. чл.

143 **ЗЗП**.

ОСЪЖДА В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, да заплати на "КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", на основание **чл. 23 ЗПК**, сумата в размер на 1526 лв., представляваща част от чистата стойност на кредита - дължима и непогасена главница по Договор за потребителски кредит № ***** от 13.04.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на насрещната искова молба - 22.12.2022 г.

до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА "КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", да заплати на В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК**, сумата в размер на 318, 63 лв. - разноски в производството пред СРС.

ОСЪЖДА "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", да заплати на В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК**, сумата в размер на 272, 16 лв. - разноски в производството пред СРС.

ОСЪЖДА "КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", да заплати на адв. М. В.

М., вписан в **ПАК**, с адрес: гр. П., бул. "П. Ш." № 81, ет. 3, ап. "Б", сумата от 715, 20 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на основание **чл. 38, ал. 2 ЗА**.

ОСЪЖДА "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", да заплати на адв. М. В.

М., вписан в **ПАК**, с адрес: гр. П., бул. "П. Ш." № 81, ет. 3, ап. "Б", сумата от 576 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на основание **чл. 38, ал. 2 ЗА**.

ОСЪЖДА В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, да заплати на "КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "В." № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК**, сумата в размер на 161, 04 лв. - разноски в производството пред СРС по насрещните искове.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. М. Н., ЕГН ***** , с адрес: гр. С., ул. "Т." № 52, чрез адв. М. М., формулирано в отговора на насрещната искова молба, за разсрочване изпълнението на постановеното съдебно решение.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщението пред Софийски градски съд с въззивна жалба, а в частта, с която е оставено без уважение искането за разсрочване, имаща характер на разпореждане - в едноседмичен срок от съобщението пред Софийски градски съд с частна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Данни за делото в <http://legalacts.justice.bg>